

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1494 usque ad annum 1507

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118448

§. 28. Galliarum Rex Neapolim secundo ingressus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67025](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67025)

cui sese omnes ferme Italiae Principes prompto animo addicebant, quamvis omnium ultimi sese associaissent Reges Catholicus, & Maximilianus Imperator; cum enim in hoc bello de eorum rebus non ageretur, plus industriae adhibendum erat, ut his foederis adversus Gallos ineundi necessitas persuaderetur.

Sæcul. XV.
A.C. 1495.

§. XXVIII.

Galliarum Rex Neapolim secundo ingressus.

Ceterum Carolus comperta tot Principum foederatorum conspiratione, simul etiam nuncium accepit, quod Venetiis clandestina adversus eum agerentur consilia, atque ipsi quoque Principum Oratores jamjam publice, frequenterque mutuis colloquiis se invicem venerarentur; hinc Gallias repetere, firmum fixumque habuit, aliunde haud ignarus, quod Neapolitani poenitentia ducti Arragonense imperium rursus exoptarent, cum illud haud adeo durum fore, quam Gallorum jugum censerent. Nihilominus Rex, antequam ex Italia discederet, secundo Neapolim intrandi consilium cepit, caussatus, primo ingressui aliquid gloriae, atque triumphifuisse, eoquod tunc necdum arces Ferdinando eripuisset: Ergo denuo solemnisc

Guicc. l.cit.

Sæcul. XV.
A.C. 1495.

celebratur ingressus, ac tanta quidem pompa, perinde ac si fortuna rebus Gallicis dextro Marte, omnique felicitatum genere adspirasset: Carolus enim incedebat circum tempora aurea redimitus corona, dextra globum, sinistra sceptrum gerens: per humeros illius superbe defluebat talaris trabea, eaque purpurea, atque pontico vellere obducta; præcipui Regni Optimates umbraculum tenebant, sub quo Rex equo vehebatur, necnon Belloquadrensis Senescallus officio Connestabilis fungebatur, & Monpensierius Comes velut Pro-Rex Carolum præcedebat. Rex hoc apparatu insignis, quinque nobiliora urbis fora perambulabat, ac tandem ad Ecclesiam delatus, Sacramentum exsolvit, quo Neapolitani Reges in coronationis suæ solemniis sese obstringere consueverant. Post hæc adoptavit nomina Imperatoris Augustissimi, necnon Neapolis, Siciliae, & Jerosolymitani Regis, tandemque Neapolitanis, ut ipsi fidei obsequium præstarent, injunxit, quamvis illos paulo post ab ejus obsequio defecturos nosset. Agebatur hic ingressus die duodecima Martii, ob quem Carolus sibi implacabile Maximiliani odium accersiverat; ab illo enim temporis articulo illius animo ea insedit opinio, quod Galliarum Rex Cæsaream coronam ei eripere machinaretur: Unde Maxi-

Maximilianus proposito foederi nomen dare decrevit.

Sæcul. XV.
A.C. 1495.

§. XXIX.

Fœdera Principum adversus Franciæ Regem.

Prima hujus foederis consilia jamjam cudebantur, dum Rex Florentiam petebat, illiusque præcipuos Auctores fuisse Venetos, atque Ludovicum jam supra meminimus: postquam vero Augustinus Barbadicus tum Venetorum Dux a Gal-
 lis Neapolitanas arces expugnatas compererat, ulterioris moræ impatiens, frequenter consilia habuit cum Episcopo Tridentino, qui præcipue Imperatoris res curabat, necnon cum Laurentio Suarezio Figueroa, & Francisco Bernardino Vicecomite, quorum prior Regum Catholicorum, alter vero Ludovici Sfortiæ Mediolanensis Ducis Orator erat; demum re inter eos conventa Barbadicus Cossinæum Franciæ Legatum rogari fecit, ut Senatui adiret. Eoque præsentem Dux exposuit, quod Veneti armorum societatem iniissent cum summo Pontifice, Cæsare, Castellæ & Arragoniæ Regibus, & Mediolanensium Duce, omnesque ad ejusmodi foedus tribus potissimum rationibus fuerint permoti, quarum prima erat, ut fidem Catholicam adversus Turcas tueren-

Comm. l. 7.

c. 14. p. 73. &

seq.

Albinus de

bell. Gall. lib.

6. p. 135.

Mariana

lib. 26. c. 7.

& 9.